

Az alperes a felperes adatközlésre vonatkozó igényét 2010. február 3-án azzal utasította el, hogy a tanulmány egésze a hitelintézetekről és a pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 50 § (1) bekezdése szerint banktitok, ezért nem hozható nyilvánosságra.

Az ügy előzménye, hogy a Kormány 1179/2009 (X.26.) Korm. határozatával 74,7 millió euró költségvetési támogatás odaítéléséről döntött. A határozat e.) pontjában utasította az alperest, hogy legfeljebb 25 éves lejáratú határidővel 15,3 milliárd forint kölcsönt nyújtson a Sávoly Motorcentrum Kft részére. A kölcsönért az Állam készfizető kezességét az 2001. évi XX. törvény (MFNT) 5. § (1) bek. b.) pontja alapján vállalt. A Kormányzótanács szerint a döntést a Kormány a KPMG által készített hatástanulmány megállapításaira alapozta.

A per időtartama alatt a Sávoly Motorcentrum Kft a tanulmány nagy részét az interneten hozzáférhetővé tette, abból bizonyos adatokat azonban felismerhetetlenné tett.

A felperes 2010. február 17-én érkezett keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a perbeli tanulmány elektronikus úton történő megküldésére. Álláspontja szerint állami támogatás és állami kölcsön nyújtása közfeladat ellátását jelenti az 1992. évi LXIII. törvény (Avtv.) 19. § (1) bekezdése szerint.

Az Avtv. 1. § (2) bek. szerint csupán ezen törvény alapján lehet a közérdekű adat kiadását megtagadni. Az Avtv. 19. § (6) bekezdése a Ptk. üzleti titok megfogalmazására utal, ebbe nem tartozik bele a banktitok, tehát az Avtv. rendelkezései szerint az adat kiadása nem tagadható meg jogszerűen. Amennyiben a banktitok mégis jogszerű kivételnek tekinthető az Avtv. rendelkezései alól, akkor sem alkalmazhatók a perbeli esetre. Az MFbt 1. § (5) bek. lehetőséget teremt bizonyos jellegű adatok eltitkolására a Hpt. 50 § alapján. A perbeli tanulmány azonban nem csupán banki kölcsönről szól, hanem állami támogatásról is, éppen ezért a kért adat kiadásának az Avtv. 20. § (4) bekezdés alkalmazásával is eleget lehet tenni más egyéb jogsértés nélkül. Hivatkozott a 32/1992. (V.29.) Alkotmánybírósági határozatra.

Az alperesi védekezéssel szemben hivatkozott arra, amennyiben valaki az alperessel köt szerződést, számolnia kell azzal, hogy szerződése közérdekű adatnak minősülnek, figyelemmel arra, hogy állami pénzek felhasználása történik. Ezen túlmenően álláspontja szerint az alperes által hivatkozott Avtv. 19/A. § nem alkalmazható egy már elkészült tanulmány esetében. Nem vitatta, hogy azokban az esetekben, amikor az alperes nem állami pénzek felhasználása folytán végez hitelezési tevékenységet, megilleti a banktitok. Abban az esetben azonban, amennyiben közpénzek felhasználásáról van szó, nem, figyelemmel az Avtv. 19. § (3) bekezdésére. Nem vitatta azt sem, hogy amennyiben a tanulmány személyes adatokat tartalmaz ezek nem képezhetik a kérelem részét, ezért a felperes számára elfogadható, ha ezek nélkül biztosítja az alperes a tanulmány megismerhetőségét. Ez azonban csak a természetes személyek tekintetében áll fenn, hiszen a jogi személyeknek ilyen védettségük nincs. Az időközben nyilvánosságra került tanulmánnyal kapcsolatosan álláspontja az volt, hogy az alperes felelőssége fennáll az adatközlésért, mert az adatokat egyrészt nem az alperes tette közzé, másrészt az olyan kizárt részeket is tartalmaz amelyek ugyancsak közérdekű adatnak minősülnek. Ezek közül a 19. oldalon az opciós megállapodásra vonatkozó rész a tervezett szerződés lényegi eleme, ugyanis ez biztosítja annak lehetőségét, hogy az állam a Turizmus Zrt.-n, mint állami cégen keresztül, lényegében csak az adósságot vásárolja vissza a Sávoly Termál Centrum Kft.-től, a versenyeztetési jogok nélkül. A Dorna céggel kapcsolatos kizárás álláspontja szerint csupán azt a célt szolgálta, hogy ezen cég érdekeltsége jelen szerződésben ne kerüljön nyilvánosságra ez azonban semmiképpen sem indokolt. Az állampolgároknak ugyanis joguk van tudni azt, hogy az állam állami pénzből mely cégekkel köt szerződést. Ugyanez vonatkozik a Grupo Miltonra is. A 85., 88., 89., 90. és 91. sz. oldalakon kizárt részek olyan költség hányadokat takarnak, amelynek ismerete ugyancsak megilleti az állampolgárokat. Ezek az adatok egy része lehetne személyes adat, amennyiben konkrét személyhez lenne köthető. De a tervezetben csupán tisztségekre fordítandó költségekként jelennek meg, ezért

ezek is a közérdekű adatokhoz tartoznak. Álláspontja szerint a jogi személyt személyiségi jog nem illeti meg, ezért ezen adatok megismerésével szemben személyiségi jogra hivatkozni nem lehet. Az 54. oldalon kitakart részek ugyan magán személyeket takarnak, de azok olyan adatok amelyekkel összefüggésben, azok a közhiteles ingatlan nyilvántartásból bárki számára hozzáférhetőek, ezért indokolatlan annak kitakarása. Miután az alperes nem maga tett eleget 90%-ban a per megindítását követően az adat közzlésnek, ezért a perre okot adott, így perköltség igényét 1.-Ft-ban jelölte meg, melynek megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Álláspontja szerint az alperes nem az Avtv-ben meghatározott adatkezelő személy volt a tanulmány megrendelésekor, mert ebben az esetben hitelezési tevékenységet folytatott. Ezen tevékenység körében került sor a tanulmány megrendelésére, ez tehát egy döntési folyamat részeként, egy megelőző eljárásban keletkezett adat, amely tekintetében az Avtv. 19/A. § rendelkezései alkalmazandók. Hivatkozott továbbá az 1996. évi CXII. Törvény (Hpt.) 50. §-ra, ennek is az (1) bekezdésére, amellyel foglaltakkal kapcsolatosan az Avtv. nem ad felmentést, valamint a Hpt-nek a banktitokra vonatkozó szabályaira. Álláspontja szerint az alperest lehetetlen helyzetbe hozná egy olyan gyakorlat, ami szerint a vele szerződő ügyfelek esetében nem érvényesül semmiféle bank és üzleti titok. Perbe hívta a Sávoly Motor Centrum Kft., mely a hitel jogosultja lett volna, továbbá a tanulmányt készítő KPMG Kft-t. Nem vitásan a jelen esetben az eldöntendő kérdés az volt, hogy az Avtv. és a Hpt. rendelkezései közül jelen esetben melyek az irányadók, általánosságban azonban egészen biztosan nem helytálló az a felperesi érvelés, hogy önmagában az alperes személye miatt a vele üzleti kapcsolatba kerülő bármely személynek számolnia kellene azzal, hogy üzleti titkai, pénzügyi adatai bárki számára hozzáférhetőek lennének. E körben kiemelte azt, hogy az alperes a hitelezési tevékenység folytán nem állami pénzzel gazdálkodik, hanem saját vagyonával, a rendelkezésére álló erőforrásokból nyújt hitelt. A perbeli tanulmány egy hitelbírálatához készült és a döntés előkészítését segítő anyag, amely az alperesnél banktitoknak minősül. Perköltség igényt végül is nem terjesztett elő.

A perbehívottak a perbe beavatkozni nem kívántak.

A felperes keresete túlnyomó részben megalapozott.

A bíróság a tényállást a felek képviselőinek nyilatkozatai és a csatolt iratok alapján állapította meg.

A kérelem előterjesztésével, az erre adott válasszal és ehhez képest a keresetlevél benyújtásának időpontjával kapcsolatosan a felek között a határidők tekintetében kifogás nem merült fel, ezért e körben a bíróság az Avtv. 20. § és 21. § feltételeit hivatalból vizsgálva azt állapította meg, hogy a felperes igényét határidőn belül terjesztette elő.

Az 1992. évi LXIII. törvény (Avtv) 1. § (1) bekezdése szerint e törvény célja annak biztosítása, hogy - ha e törvényben meghatározott jogszabály kivételt nem tesz - személyes adatával mindenki maga rendelkezzen, és a közérdekű adatokat mindenki megismerhesse. A (2) bekezdés szerint e törvényben foglaltaktól eltérni csak akkor lehet, ha azt e törvény kifejezetten megengedi.

A 2. §-ban foglalt értelmező rendelkezések szerint e törvény alkalmazása során:

4. *közérdekű adat*: az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy kezelésében lévő, valamint a tevékenységére vonatkozó, a személyes adat fogalma alá nem eső, bármilyen módon vagy formában rögzített információ vagy ismeret, függetlenül kezelésének módjától, önálló vagy gyűjteményes jellegétől;

5. *közérdekből nyilvános adat*: a közérdekű adat fogalma alá nem tartozó minden olyan adat, amelynek nyilvánosságra hozatalát vagy hozzáférhetővé tételét törvény közérdekből elrendeli;

8. *adatkezelő*: az a természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiséggel nem rendelkező

szervezet, aki vagy amely az adatok kezelésének célját meghatározza, az adatkezelésre (beleértve a felhasznált eszközt) vonatkozó döntéseket meghozza és végrehajtja, vagy az általa megbízott adatfeldolgozóval végrehajtatja;

9. *adatkezelés*: az alkalmazott eljárástól függetlenül az adatokon végzett bármely művelet vagy a műveletek összessége, így például gyűjtése, felvétele, rögzítése, rendszerezése, tárolása, megváltoztatása, felhasználása, továbbítása, nyilvánosságra hozatala, összehangolása vagy összekapcsolása, zárolása, törlése és megsemmisítése, valamint az adatok további felhasználásának megakadályozása. Adatkezelésnek számít a fénykép-, hang- vagy képfelvétel készítése, valamint a személy azonosítására alkalmas fizikai jellemzők (pl. ujj- vagy tenyérynymat, DNS-minta, iriszkép) rögzítése is;

A perbeli esetben a bíróság egyet értett azzal a felperesi állásponttal, hogy a perbeli tanulmány egy olyan beruházással kapcsolatosan készült, amely jelentős állami pénzek felhasználásával (a nyújtandó hitel összege) és állami garanciavállalás mellett valósulna meg, ezért az abban foglaltak olyan közérdekű adatokat tartalmaznak, amelyek megismerését a hivatkozott törvény biztosítja. Nem osztotta azonban azt az álláspontot, hogy ezt a tényt önmagában az alperes személye támasztaná alá. Nem vitásan az alperesre a Hpt. rendelkezései csak a 2001. évi XX. törvény eltérő szabályozása hiányában vonatkoznak (1. § (5) bekezdés). Ezen törvény 2. § szerint az alperes feladata, hogy a 3. § (1)-(3) bekezdéseiben meghatározott tevékenységi körében - az átláthatóság, a célszerűség, a gazdaságosság, a hatékonyság és a prudencia követelményeinek megfelelően - a Kormány közép- és hosszú távú gazdaságstratégiája által meghatározott gazdaságfejlesztési célok megvalósításához szükséges fejlesztési források biztosítása érdekében, részben önállóan, részben más hazai és nemzetközi szervezetekkel közösen részt vegyen. Ezen belül például 2. § c.) pontja szerint a magyarországi székhelyű gazdálkodó szervezetek - ezen belül elsődlegesen a kis- és középvállalkozások - beruházásainak, kísérleti fejlesztéseinek fejlesztési hitel- és tőkefinanszírozásában, valamint a mezőgazdasági östermelők és családi gazdálkodók beruházásainak fejlesztési hitelfinanszírozásában.

A 3. § (1) bekezdés szerint az MFB Zrt. kizárólag a 2. §-ban felsorolt feladataihoz közvetlenül kapcsolódó üzletszerű tevékenységet végezhet.

A 17. §(2) bekezdése szerint az MFB Zrt. alkalmazottai kötelesek a feladatuk ellátása során tudomásukra jutott üzleti titkot, banktitkot és értékpapír-titkot megőrizni. A (3) bekezdés szerint az MFB Zrt. feladatkörét érintő ügyben az üzleti titok megtartásának kötelezettsége alól az MFB Zrt. alkalmazottai részére a felmentést az MFB Zrt. munkáltatói jogokat gyakorló vezérigazgatója adhatja meg.

Mindebből az következik, hogy mind a 2001. évi XX. törvény, mind pedig a Hpt. rendelkezései alapján keletkezhetnek az alperesnél olyan adatok, amelyek tekintetében az adatszolgáltatást megtagadhatja, banktitok vagy üzleti titokra való hivatkozással. (Hpt. 50. §. 55. § és 55/A. §)

Az Avtv. a banktitkot külön nem nevesíti, az üzleti titkok körére a Ptk. szabályait rendeli alkalmazni.

A A Ptk. 81. § (2) bekezdése szerint üzleti titok a gazdasági tevékenységhez kapcsolódó minden olyan tény, információ, megoldás vagy adat, amelynek nyilvánosságra hozatala, illetéktelenek által történő megszerzése vagy felhasználása a jogosult - ide nem értve a magyar államot - jogszerű pénzügyi, gazdasági vagy piaci érdekeit sértené vagy veszélyeztetné, és amelynek titokban tartása érdekében a jogosult a szükséges intézkedéseket megtette. A (3) bekezdés alapján azonban nem minősül üzleti titoknak az állami és a helyi önkormányzati költségvetés, illetve az európai közösségi támogatás felhasználásával, költségvetést érintő juttatással, kedvezménnyel, az állami és önkormányzati vagyon kezelésével, birtoklásával, használatával, hasznosításával, az azzal való rendelkezéssel, annak megterhelésével, az ilyen vagyont érintő bármilyen jog megszerzésével

kapcsolatos adat, valamint az az adat, amelynek megismerését vagy nyilvánosságra hozatalát külön törvény közérdekből elrendeli. A nyilvánosságra hozatal azonban nem eredményezheti az olyan adatokhoz - így különösen a technológiai eljárásokra, a műszaki megoldásokra, a gyártási folyamatokra, a munkaszervezési és logisztikai módszerekre, továbbá a know-how-ra vonatkozó adatokhoz - való hozzáférést, amelyek megismerése az üzleti tevékenység végzése szempontjából aránytalan sérelmet okozna, feltéve, hogy ez nem akadályozza meg a közérdekből nyilvános adat megismerésének lehetőségét. A (4) bekezdés szerint az, aki az államháztartás valamely alrendszerével pénzügyi, illetve üzleti kapcsolatot létesít, kérésre köteles a jogviszonnyal összefüggő és a (3) bekezdés alapján közérdekből nyilvános adatokra vonatkozóan tájékoztatást adni. A felvilágosítás oly módon is történhet, hogy az adatokat a honlapon vagy a hirdetményi lapban teszik közzé. A felvilágosítás megtagadása esetén, vagy ha a felvilágosítást kérő szerint a tájékoztatás nem kielégítő, a törvényességi felügyelet gyakorlására jogosult szerv eljárása kezdeményezhető.

Ebből az következik, hogy a törvény általános alapelvként mondja ki, hogy a költségvetési pénzek felhasználására, valamint a közvagyonnal való gazdálkodásra vonatkozó adatok nyilvánosságra hozatalát az üzleti titok védelme nem korlátozhatja.

Az üzleti titkot képező adatok között azonban vannak olyan adatok is, amelyeknek nyilvánosságra hozatala az üzleti tevékenység végzésének aránytalan sérelmét okozhatná. A törvény ezért maga nevesít olyan adatokat, amelyeket kivételnek tekint, s amelyekre ezért a közérdekből nyilvánosság alapelve nem vonatkozik. Ilyenek például a technológiával, műszaki megoldással, a gyártás folyamatával, a know-how-val, a munkaszervezéssel, logisztikai módszerekkel kapcsolatos adatok. A jogszabály szóhasználatából (így különösen) kitűnően a felsorolás nem tételes, hanem példálódzó. A bíróság álláspontja szerint ezért ide értendő a banktitok is, amely az üzleti titok olyan speciális fajtája, melyre adott esetben a védelem megadható.

Mіндеzek alapján tehát az alperes ^{szabó} személye önmagában nem dönti el azt a kérdést, hogy az általa kezelt adat közérdekű adat, vagy olyan közérdekből nyilvános adat, amelynek megismerhetőségét az Avtv. garantálja, az egyes kérelmeket minden esetben vizsgálni és értelmezni kell.

A bíróság egyetértett az alperes azon védekezésével is, hogy a perbeli tanulmány egy döntés előkészítő folyamat része volt, ennek alapján döntött a Kormány arról, hogy a perbeli üzleti vállalkozásban közpénzek felhasználásával részt vesz-e, vállal-e üzleti kockázatot, illetve garanciát.

Az Avtv. azon adatokra, melyek egy döntési folyamat részeként keletkeznek, speciális szabályokat határoz meg, ezen belül különösen a közpénzek felhasználását is érintő esetekre.

A 19. § (1) bekezdése szerint az állami vagy helyi önkormányzati feladatot, valamint jogszabályban meghatározott egyéb közfeladatot ellátó szerv vagy személy (a továbbiakban együtt: szerv) a feladatkörébe tartozó ügyekben - így különösen az állami és önkormányzati költségvetésre és annak végrehajtására, az állami és önkormányzati vagyon kezelésére, a közpénzek felhasználására és az erre kötött szerződésekre, a piaci szereplők, a magánszervezetek és -személyek részére különleges vagy kizárólagos jogok biztosítására vonatkozóan - köteles elősegíteni és biztosítani a közvélemény pontos és gyors tájékoztatását.

A 19/A. § (1) A 19. § (1) bekezdésében meghatározott szerv feladat- és hatáskörébe tartozó döntés meghozatalára irányuló eljárás során készített vagy rögzített, a döntés megalapozását szolgáló adat a keletkezésétől számított tíz évig nem nyilvános. Ezen adatok megismerését - a 19. § (1) bekezdésében foglaltakat mérlegelve - az azt kezelő szerv vezetője engedélyezheti. A (2) bekezdés szerint a döntés megalapozását szolgáló adat megismerésére irányuló igény - az (1) bekezdésben

meghatározott időtartamon belül - a döntés meghozatalát követően akkor utasítható el, ha az adat megismerése a szerv törvényes működési rendjét vagy feladat- és hatáskörének illetéktelen külső befolyástól mentes ellátását, így különösen az adatot keletkeztető álláspontjának a döntések előkészítése során történő szabad kifejtését veszélyeztetné.

Helyes az a felperesi hivatkozás tehát, hogy a perbeli esetben jelentőséggel bír az a tény, hogy a tanulmány alapján már döntés született. Ebben az esetben ugyanis a 10 éves védelem nem objektíve illeti meg az adatot, hanem az a döntést követően elvileg már megismerhető, csak meghatározott feltételek esetén utasítható el az erre irányuló kérelem. A végül is elutasító döntés után a bíróság álláspontja szerint az adat nyilvánosságra kerülése az alperes működési rendjét, vagy feladatainak befolyásmentes ellátását nem veszélyezteti, annak alapján olyan helyzet nem állhat elő, ami álláspontjának érvényre juttatását befolyásolná. Ilyenre egyébként az alperes konkrétan nem is hivatkozott, ezért e körben bizonyítás lefolytatása nem vált szükségessé.

Mindezekből ugyan akkor nem következik az, hogy ne lehetne mód a tanulmány egyes részeinek felismerhetetlenné tételével bizonyos adatok védelmére.

Az Avtv. 20. § (4) bekezdése szerint ugyanis ha a közérdekű adatot tartalmazó dokumentum az igénylő által meg nem ismerhető adatot is tartalmaz, a másolaton a meg nem ismerhető adatot felismerhetetlenné kell tenni. Az időközben nyilvánosságra került tanulmány tartalmazott kítakart részeket, ezért a bíróságnak abban kellett állást foglalnia, hogy ezek a részek megismerhető-e.

A kítakart részek az alábbiak voltak:

A bíróság álláspontja szerint csupán az 54. oldalon, az 57. oldal lábjegyzetében és a 80. oldalon található adatok esetében jogszerű az Avtv. 20. § (4) bekezdésének alkalmazása.

Az 54. oldalon olyan személyes adatok találhatóak, amelyek ismerete nélkül is az egyéb adatok alapján a tanulmány nem válik értelmetlenné vagy olyanná, ami téves következtetésekre adna alapot. Természetesen csupán a közölt helyrajzi számok alapján beazonosítható a közhiteles nyilvántartásból az érintett személy, de éppen ez indokolja, hogy ezek az adatok ne közvetlenül a tanulmányból váljanak ismertté. Ugyan ez vonatkozik az 57. oldal lábjegyzetében feltüntetett névre is. E körben a bíróság nem értett egyet a felperes azon álláspontjával, hogy jogi személyt személyes adatvédelem ne illethet meg. A Ptk. 75. § (2) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelmére vonatkozó szabályokat a jogi személyekre is alkalmazni kell, kivéve ha a védelem - jellegénél fogva - csak a magánszemélyeket illetheti meg. Annak a kft-nek a megnevezése, amely részére meghatározott összegű kártalanítás kifizetése kerülne sor a tanulmányban nem lényegi eleme. A közérdekű adatok megismerésének célja ugyanis nem az egyes érintett személyek kilétének felfedése, hanem a pénzek felhasználásának átláthatósága, társadalmi kontroll alá vonása. Ez a cél a fenti nevek ismerete nélkül is megvalósul, azok közreadása az érintetteket indokolatlanul hozná esetleg hátrányos helyzetbe.

A 80. oldalon a kitekart rész a bíróság szerint olyan üzleti stratégiát fogalmaz meg, ami az érintett versenyhelyzetét gyengítené a nyilvánosságra kerüléssel. Az ilyen típusú adatok az Avtv-ben is nevesített olyan adatok, amelyek a megismerhetőséggel szemben kiemelt védelmet élveznek. Ez a része a tanulmányban nem közvetlenül a közpénzek felhasználásával kapcsolatos része, csupán elképzelést, lehetőséget tartalmaz egy jövőbeli versenyhelyzet kezelésére.

A további felismerhetlenné tett részek tekintetében azonban a bíróság a felperes keresetének helyt adott. A 19. oldalon

A 3.3. pontban kitekart nevek olyan nyilvános adatok, amelyek kitarakásának nincs értelme, a további részek pedig a projekt struktúrára utalnak vissza, melyre vonatkozó ismeretek a tervezett beruházás sarokpillérei, ezért azok megismerése jogos igény.

A 60. oldalon szereplő táblázat fejlécének kitarakása, amely tartalmazza ugyancsak szervezete részét a tanulmányban és nem minősül olyan jellegű stratégiai elképzelésnek, amelynek nyilvánosságra kerülése a tanulmányra alapozott döntés meghozatalát követően bármiféle sérelmet, esetleg üzleti hátrányt jelentene a tervezett projekt résztvevőinek.

A 72., 73., 75. és 76., továbbá a 91. oldalon a kifejezés és a 77. oldalon a cég, továbbá ezen cég vezetője megnevezésének kitarakása indokolatlan. Az, hogy a tervezett üzleti vállalkozásnak kik a legfőbb partnerrei nem lehet üzleti titok, ezért az Avtv. 20. § (4) bekezdésének alkalmazása szükségtelen.

Fővárosi Bíróság
22.P.20.941/2010/9.

8

a meghozott döntés után olyan jellegű üzleti elgondolásnak, ami az üzletben résztvevők szempontjából nyilvánosságra kerülésük esetén számukra hátrányt jelentene. Ugyanakkor olyan számadatokról van szó, amelyek alapján eldönthető, hogy a vállalkozás, mint befektetés milyen költséggel és haszonnal jár, hogy az az adott feltételek mellett mennyire gazdaságos. Közpénzek felhasználása esetén pedig bárkinek joga van az ilyen jellegű döntéseket megelőző számítások megismerésére, annak érdekében, hogy a hozott döntés felett a társadalmi kontrollt gyakorolhasson.

A fentiek alapján a bíróság a rendelkező rész szerint határozott.

A felperes túlnyomó részben pernyertes lett, azonban a bíróság az alperest perköltségben nem marasztalta figyelemmel a Pp. 78. § (2) bekezdésére. Az 1.-Ft-ban megjelölt perköltség igény a bíróság álláspontja szerint oly mértékben komolytalan és indokolatlan, figyelemmel a peres felek személyére is hogy azt tartalma szerint úgy értelmezte, hogy a felperesnek nincs perköltség igénye.

Az eljárás az 1990. évi XCIII. Törvény 57. § (1) bekezdés o.) pontja alapján illetékmentes.

Budapest, 2010. április 22. napján.

Dr. Kovaliczky Ágota sk.
bíró

A kiadmány hitelével:

Nasztvogel Katalin
tisztviselő

